

Visto o expediente 219/2026, a instrutora do procedemento formula a seguinte proposta de resolución para a súa aprobación, se procede, pola Comisión da Transparencia.

Asunto: Reclamación en materia de acceso á información pública

Núm. Expediente: 219/2026

Interesado :

Organismo: Universidade da Coruña

ANTECEDENTES

Primeiro. O 14.4.2026 o reclamante interpuxo ante a Comisión da Transparencia de Galicia unha reclamación, ao amparo do disposto no artigo 28 da Lei 1/2016, do 18 de xaneiro, de transparencia e bo goberno, contra a desestimación, por silencio administrativo, da súa solicitude de acceso á información pública presentada o 10.3.2026 ante a Universidade da Coruña, e relativa á seguinte información:

- a) Número de prazas convocadas para PDI (persoal docente e investigador) permanente en cada un dos anos comprendidos entre 2016 e 2025, con desagregación, para cada ano e figura funcional e contractual, do número total de prazas convocadas e do número de prazas reservadas ao cota de reserva para persoas con discapacidade establecida na normativa de emprego público aplicable.
- b) Porcentaxe de persoas con discapacidade sobre o total de PDI en cadro de persoal en cada un dos anos comprendidos entre 2016 e 2025.
- c) A mesma porcentaxe anterior desagregada por cada figura contractual e funcional e por cada ano dos comprendidos entre 2016 e 2025.

Na solicitude o interesado precisou expresamente que o que pide son datos numéricos de prazas efectivamente convocadas e organizados segundo os criterios que describe. Non pide enlaces a boletíns oficiais das convocatorias completas nin a acordos de oferta de emprego público.

E engade que solicita a dita información co obxecto de coñecer como se toman as decisións públicas, someter a escrutinio a acción dos responsables públicos e coñecer o grao de cumprimento do artigo 59 do texto refundido da Lei do Estatuto Básico do Empregado Público, aprobado polo Real decreto lexislativo 5/2015, do 30 de outubro (en diante, TREBEP).

Segundo. O 21.4.2026 a Comisión da Transparencia solicitou da Universidade da Coruña a remisión do expediente administrativo ao que deu lugar a solicitude do 10.3.2026, así como a emisión dun informe sobre a reclamación presentada.

Terceiro. O 12.5.2026 tivo entrada na Comisión da Transparencia de Galicia un informe da Universidade da Coruña, do 12.5.2026, sobre a reclamación presentada.

FUNDAMENTOS XURÍDICOS

Primeiro. Competencia

O artigo 24.1 da Lei 19/2013, do 9 de decembro, de transparencia, acceso á información pública e bo goberno (en diante, LTAIP), de carácter básico na súa práctica totalidade, establece que contra toda resolución expresa ou presunta en materia de acceso á información pública, poderá interpoñerse unha reclamación ante o Consejo de Transparencia y Buen Gobierno, con carácter potestativo e con carácter previo á súa impugnación en vía contencioso-administrativa.

A disposición adicional cuarta da LTAIP establece que a resolución da reclamación prevista no artigo 24 corresponderá, nos supostos de resolucións ditadas polas Administracións das Comunidades autónomas e o seu sector público, e polas entidades locais comprendidas no seu ámbito territorial, ao órgano independente que determinen as Comunidades Autónomas.

Pola súa banda, o artigo 28 da Lei 1/2016, do 18 de xaneiro, de transparencia e bo goberno (en diante, LTBG), establece que contra toda resolución expresa ou presunta en materia de acceso á información pública, poderá interpoñerse unha reclamación ante a Comisión da Transparencia, correspondendo a este órgano a súa resolución, de acordo co disposto no artigo 33 da mesma lei.

Segundo. Procedemento aplicable

O artigo 28.3 da citada LTBG establece que o procedemento de reclamación se axustará ao previsto nos números 2, 3 e 4 do artigo 24 da LTAIP.

Neste punto é importante considerar que o artigo 23.1 da LTAIP establece que as reclamacións en materia de acceso á información pública terán a consideración de substitutivas dos recursos administrativos, para os efectos do disposto no vixente artigo 112.2 da Lei 39/2015, do 1 de outubro, do procedemento administrativo común das administracións públicas (en diante, LPAC). Segundo este artigo 112.2 da LPAC:

“As leis poderán substituír o recurso de alzada, en supostos ou ámbitos sectoriais determinados, e cando a especificidade da materia así o xustifique, por outros procedementos de impugnación, reclamación, conciliación, mediación e arbitraje, ante órganos colexiados ou comisións específicas non sometidas a instrucións xerárquicas, con respecto aos principios, garantías e prazos que a presente lei recoñece ás persoas e aos interesados en todo procedemento administrativo.

[...].”

A configuración legal das reclamacións en materia de acceso á información pública coma un recurso substitutivo do recurso de alzada, de carácter potestativo, así coma o teor do artigo 112.2 *in fine* da LPAC, determinan xa a aplicación das previsións da LPAC en materia de recursos administrativos ao procedemento destas reclamacións. Así se establece, de feito, no artigo 24.3 da LTAIP, segundo o cal *“A tramitación da reclamación axustarase ao disposto en materia de recursos na Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común”*¹.

Terceiro. Prazo para a interposición da reclamación

O artigo 24.2 da LTAIP prevé como *“A reclamación interporase no prazo dun mes a contar desde o día seguinte ao da notificación do acto impugnado ou desde o día seguinte a aquel en que se produzan os efectos do silencio administrativo”*, debendo considerarse neste punto que, de acordo co artigo 20.4 da mesma lei, para o caso de falta de resolución das solicitudes en prazo, estas se entenderán desestimadas.

Pois ben, as previsións do artigo 24.2 da LTAIP han de entenderse moduladas, no que atinxe ao prazo para a interposición da reclamación no caso de desestimación presunta da solicitude, polo previsto no artigo 122.1 da LPAC que, ao regular o prazo para a interposición do recurso de alzada, establece que *“Se o acto non for expreso, o solicitante e outros posibles interesados poderán interpor recurso de alzada en calquera momento a partir do día seguinte a aquel en que, de acordo coa súa normativa específica, se produzan os efectos do silencio administrativo”*. Respecto á inexistencia dun prazo preclusivo para reclamar contra as desestimacións presuntas en materia de acceso, tamén se

¹ A referencia á Lei 30/1992, do 26 de novembro, do réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común, hoxe derogada, debe entenderse realizada á LPAC.

pronunciou o Consejo de Transparencia y Buen Gobierno no Criterio interpretativo 1/2016, do 17 de febreiro.

Neste caso, segundo resulta da documentación que consta no expediente, dende que o reclamante presentou, o 10.3.2026, ante a Universidade da Coruña a súa solicitude de acceso, ata o 14.4.2026, data na que formulou reclamación ante esta Comisión, transcorreu máis do prazo dun mes co que conta a Administración para dar resposta á solicitude de acordo co artigo 20.1 da LTAIP.

Deste xeito, téndose xa producido a desestimación presunta da solicitude de acceso á data de presentación da reclamación ante esta Comisión, a reclamación debe entenderse presentada en prazo.

Cuarto. O dereito de acceso á información pública

A Constitución española establece no seu artigo 105.b) que a lei regulará o acceso da cidadanía aos arquivos e rexistros administrativos, agás no que afecte á seguridade e defensa do Estado, á pescuda dos delitos e á intimidade das persoas.

A este respecto a Sentenza do Tribunal Constitucional 164/2021, do 4 de outubro, indicou como este precepto non recolle unicamente un principio reitor da actuación das Administracións públicas, senón un auténtico dereito público subxectivo exercitable fronte a aquelas. Sinalou así a precitada sentenza:

«El art. 105 b) CE, encuadrado en el título IV, "Del Gobierno y de la Administración", incorpora un principio objetivo rector de la actuación de las administraciones públicas (art. 103.1 CE), derivado de exigencias de democracia y transparencia, así como un derecho subjetivo de las personas, ejercitable frente a las administraciones, con sujetos, objeto y límites definidos en el propio precepto constitucional, que fue desarrollado inicialmente en los arts. 35 h) y 37 de la Ley 30/1992, de 26 de noviembre, de régimen jurídico de las administraciones públicas y del procedimiento administrativo común , y actualmente en la Ley 19/2013, de 9 de diciembre, de transparencia, acceso a la información pública y buen gobierno.

[...]

A la vista de lo expuesto, debe señalarse que el acceso a la información integra el contenido de un derecho público subjetivo ejercitable frente a la administración que, no siendo absoluto, solo puede ser limitado por motivos predeterminados en la ley, en virtud de una previa ponderación de los intereses en juego. De este modo, la posibilidad de limitar el acceso a la información no constituye una potestad discrecional de la administración».

No mesmo sentido pronunciouse o Tribunal Supremo nas Sentenzas do 7.2.2023, rec. 8005/2021, e do 21.4.2023, rec. 350/2022, salientando tamén este Tribunal nas Sentenzas do 29.5.2024, rec. 1262/2023, e do 11.9.2025, rec. 7878/2024, a estreita relación do dereito de acceso á información pública coa transparencia na actuación administrativa e co principio de boa administración recollido no artigo 41 da Carta de Dereitos Fundamentais da Unión Europea.

Tratándose, xa que logo, o dereito de acceso dun auténtico dereito subxectivo da cidadanía fronte ás Administracións públicas, o artigo 13.d) da LPAC recolleu, coma un dereito das persoas nas súas relacións con elas, “*o dereito de acceso á información pública, arquivos e rexistros, de acordo co previsto na Lei 19/2013, do 9 de decembro, de transparencia, acceso á información pública e bo goberno e o resto do ordenamento xurídico*”.

Como sinala a exposición de motivos da LTAIP, o acceso á información pública debe ser un dos eixos fundamentais da acción política pois “*só cando a acción dos responsables públicos se somete a escrutinio, cando os cidadáns poden coñecer como se toman as decisións que lles afectan, como se manexan os fondos públicos ou baixo que criterios actúan as nosas institucións poderemos falar do inicio dun proceso no que os poderes públicos comezan a responder a unha sociedade que é crítica, esixente e que demanda participación dos poderes públicos*”.

Neste sentido o dereito de acceso á información pública vén atribuído a tódalas persoas (artigos 12 da LTAIP e 24.1 da LTBG), sen que estas teñan a obriga de motivar a súa solicitude de acceso á información (artigos 17.3 da LATIP e 26.4 da LTBG).

E, respecto do que ha de entenderse por “*información pública*”, o artigo 24.1 da LTBG, seguindo o disposto no artigo 13 da LTAIP, a define coma os contidos ou documentos, calquera que sexa o seu formato ou soporte, que obren en poder dalgún dos suxeitos incluídos no ámbito de aplicación da presente lei e que foran elaborados ou adquiridos no exercicio das súas funcións, engadindo que tamén se considerará información pública a producida polas entidades que presten servizos públicos ou exerzan potestades administrativas, nos termos contemplados no artigo 4 da lei.

Deste xeito, a normativa de transparencia delimita o ámbito material do dereito a partir dun concepto amplo de información, que abrangue tanto documentos coma contidos específicos e se estende a todo tipo de “*formato ou soporte*”. Ao mesmo tempo, acouta o seu alcance, esixindo a concorrencia de dous requisitos que determinan a natureza “*pública*” da información, cales son: a) que se atopen “*en poder*” dalgún dos suxeitos obrigados, e b) que fosen elaboradas ou obtidas “*no exercicio das súas funcións*”.

A amplitude no recoñecemento legal do dereito de acceso foi tamén recoñecida na Sentenza do Tribunal Supremo do 16.10.2017, rec. 75/2017, segundo a cal:

“en la Ley 19/2013 queda reconocido el derecho de acceso a la información pública como un auténtico derecho público subjetivo, al establecer que “Todas las personas tienen derecho a acceder a la información pública, en los términos previstos en el artículo 105.b) de la Constitución Española, desarrollados por esta Ley” (artículo 12); que la Exposición de Motivos de la Ley configura de forma amplia ese derecho de acceso a la información pública, del que son titulares todas las personas, y que podrá ejercerse sin necesidad de motivar la solicitud; que este derecho solamente se verá limitado en aquellos casos en que así sea necesario por la propia naturaleza de la información -derivado de lo dispuesto en

la Constitución Española- o por su entrada en conflicto con otros intereses protegidos; y, en fin, que, en todo caso, los límites previstos se aplicarán atendiendo a un test de daño (del interés que se salvaguarda con el límite) y de interés público en la divulgación (que en el caso concreto no prevalezca el interés público en la divulgación de la información) y de forma proporcionada y limitada por su objeto y finalidad”.

Quinto.- Análise do expediente.

Tal e como resulta do expediente remitido, a persoa reclamante solicitou da Universidade da Coruña a seguinte información:

- a) Número de prazas convocadas para PDI permanente en cada un dos anos comprendidos entre 2016 e 2025, con desagregación, para cada ano e figura funcional e contractual, do número total de prazas convocadas e do número de prazas reservadas ao cota de reserva para persoas con discapacidade establecida na normativa de emprego público aplicable.
- b) Porcentaxe de persoas con discapacidade sobre o total de PDI en cadro de persoal en cada un dos anos comprendidos entre 2016 e 2025.
- c) A mesma porcentaxe anterior desagregada por cada figura contractual e funcional e por cada ano dos comprendidos entre 2016 e 2025.

Na solicitude o interesado precisou expresamente que o que pide son datos numéricos de prazas efectivamente convocadas e organizados segundo os criterios que describe. Non pide enlaces a boletíns oficiais das convocatorias completas nin a acordos de oferta de emprego público.

E engade que solicita a dita información co obxecto de coñecer como se toman as decisións públicas, someter a escrutinio a acción dos responsables públicos e coñecer o grao de cumprimento do artigo 59 do TREBEP.

A Universidade da Coruña non deu resposta á súa solicitude, polo que o reclamante se viu obrigado a interpoñer a presente reclamación.

Sobre este modo de proceder ha de salientarse que o dereito da cidadanía a solicitar aos suxeitos incluídos dentro do ámbito de aplicación da LTAIP e LTGB calquera tipo de información, implica o dereito a recibir unha resposta documentada, completa e satisfactoria, por canto tal resposta é unha ferramenta indispensable para poder exercer o control da actuación pública.

O 21.4.2026 a Comisión da Transparencia solicitou da Universidade da Coruña a remisión do expediente administrativo, así como a emisión dun informe sobre a reclamación presentada. O 12.5.2026 tivo entrada na Comisión un informe da Universidade da Coruña, do 12.5.2026, sobre a reclamación presentada. Neste informe sinálase:

“[...] A información solicitada non existe como tal nos arquivos administrativos desta universidade. A satisfacción íntegra da solicitude requiriría a realización previa de actuacións específicas de identificación, recompilación e tratamento de datos procedentes de expedientes correspondentes ademais a un período temporal amplo (2016–2025).

En consecuencia, a información interesada non foi facilitada ata o momento, ao non dispoñer esta universidade dos datos xa elaborados nos termos exactos solicitados, sendo necesario desenvolver actuacións administrativas adicionais, que non foron posibles dada a carga de traballo deste servizo [...].

O dereito de acceso recoñecido no artigo 12 da Lei 19/2013 circunscríbese á información pública existente e dispoñible nos termos previstos no artigo 13 da citada norma, sen que comporte a obriga para a Administración de elaborar ex novo informes, estatísticas ou explotacións específicas adaptadas ás concretas peticións formuladas polas persoas solicitantes [...]

A estimación da solicitude suporía impor á Administración unha carga desproporcionada, desviando recursos humanos das súas funcións ordinarias [...]”.

Do contido do informe semella que, aínda que se non se invoca expresamente, a Universidade da Coruña estima aplicable a causa de inadmisión das solicitudes de acceso recollida no artigo 18.1.c) da LTAIP que se refire ás solicitudes

“Relativas a información para cuxa divulgación sexa necesaria unha acción previa de reelaboración”.

Sobre esta base, procede comezar indicando que a Sentenza do Tribunal Supremo do 16.10.2017, rec. 75/2017, analizou a regulación das causas de inadmisión das solicitudes de acceso recollida no artigo 18.1 da LTAIP, xunto coa regulación dos límites previstos no artigo 14 da mesma lei, sinalando, polo que aquí nos interesa, o seguinte:

“La formulación amplia en el reconocimiento y en la regulación legal del derecho de acceso a la información obliga a interpretar de forma estricta, cuando no restrictiva, tanto las limitaciones a ese derecho que se contemplan en el artículo 14.1 de la Ley 19/2013 como las causas de inadmisión de solicitudes de información que aparecen enumeradas en el artículo 18.1, sin que quepa aceptar limitaciones que supongan un menoscabo injustificado y desproporcionado del derecho de acceso a la información.

Por ello, la causa de inadmisión de las solicitudes de información que se contempla en el artículo 18.1.c) de la Ley 19/2013, de 9 de diciembre, no opera cuando quien invoca tal causa de inadmisión no justifique de manera clara y suficiente que resulte necesario ese tratamiento previo o reelaboración de la información.

Asimismo, la posibilidad de limitar el derecho de acceso a la información no constituye una potestad discrecional de la Administración o entidad a la que se solicita información, pues aquél es un derecho reconocido de forma amplia y que sólo puede ser limitado en los casos y en los términos previstos en la Ley...”.

Polo tanto, a inadmisión das solicitudes de acceso esixe cumprir cos seguintes requisitos: i) a inadmisión ha de basearse nalgunha das causas establecidas, con carácter *numerus clausus*, na LTAIP; ii) as causas de inadmisión deben ser interpretadas restritivamente, dada o amplo recoñecemento do dereito de acceso; iii) quen invoca a causa de inadmisión ten a carga de xustificar de xeito claro e suficiente a súa concorrencia.

Respecto deste último requisito, relativo á motivación, cómpre lembrar que o artigo 18.1 da LTAIP xa esixe que a inadmisión das solicitudes de acceso teña lugar mediante “*resolución motivada*”.

Sentado o anterior, e no que atinxe, en particular, á causa de inadmisión do artigo 18.1.c) da LTAIP, cómpre salientar que a interpretación desta causa de inadmisión se realizou dun xeito temperá polo Consejo de Transparencia y Buen Gobierno (en diante, CTBG) no seu Criterio interpretativo 7/2015, do 12 de novembro, no que descartou identificar o concepto de reelaboración coa mera agregación ou suma de datos ou co mínimo tratamento destes, pois, en caso contrario, entende o CTBG que o dereito de acceso á información pública converteríase no dereito ao dato ou á documentación.

Pola contra, considerou o CTBG que pode entenderse aplicable a causa de inadmisión que nos ocupa cando a información que se solicita, pertencendo ao ámbito funcional de actuación do organismo ou entidade que recibe a solicitude, deba:

- a) Elaborarse expresamente para dar unha resposta, facendo uso de diversas fontes de información.
- b) Cando o dito organismo ou entidade careza dos medios técnicos necesarios para extraer e explotar a información concreta que se solicita, resultando imposible proporcionala.

Á súa vez, o CTBG, á hora de delimitar o concepto de reelaboración, tamén deslindou no Criterio interpretativo 7/2015, esta causa de inadmisión do suposto de “*información voluminosa*”, sinalando o seguinte:

“ ... la solicitud de ‘información voluminosa’, que aparece recogida en el artículo 20.1. En este caso, se trata de información cuyo ‘volumen o complejidad’ hace necesario un proceso específico de trabajo o de manipulación para suministrarla al solicitante. En este

caso no se estaría ante un suposto de reelaboración, por lo que tampoco sería un caso de inadmisión de la solicitud sino de ampliación del plazo para resolver.

En este sentido se pronuncia el artículo 20.1, párrafo 2 que dice textualmente "Este plazo (1 mes) podrá ampliarse por otro mes en el caso de que el volumen o la complejidad de la información que se solicita así lo hagan necesario y previa notificación al solicitante".

No obstante, sí puede tenerse en cuenta el elevado volumen de la información objeto de solicitud cuando ello suponga que, atendiendo también al alcance y objeto concreto de lo solicitado así como los medios disponibles, se incurra en algunas de las circunstancias o supuestos que, a juicio de este Consejo de Transparencia, impliquen que estemos. ante un supuesto de reelaboración".

Conclúe, ademais, o dito Criterio interpretativo salientando que:

"La reelaboración habrá de basarse en elementos objetivables de carácter organizativo, funcional o presupuestario, identificando estos en la correspondiente resolución motivada".

No que atinxe á xurisprudencia, por unha banda, a Sentenza do Tribunal Supremo 16.10.2017, rec. 75/2017, antes citada, en relación con esta causa de inadmisión fixou como criterio interpretativo que:

"... la causa de inadmisión de las solicitudes de información que se contempla en el artículo 18.1.c/ de la Ley 19/2013, de 9 de diciembre, no opera cuando quien invoca tal causa de inadmisión no justifique de manera clara y suficiente que resulte necesario ese tratamiento previo o reelaboración de la información"².

Pola súa banda, a Sentenza do Tribunal Supremo do 3.3.2020, rec. 600/2018., introduciu a distinción entre unha "*reelaboración básica*" que, a xuízo do Tribunal, non debería comportar, en liña de principio, a inadmisión dunha solicitude de acceso, e unha reelaboración de carácter "*complejo*", que pode deberse a varias causas, entre elas que a información non conste na súa integridade no órgano

² Doutrina reiterada na posterior Sentenza do Tribunal Supremo do 2.6.2022, rec. 4116/2020.

ao que se solicita a información, e que si habilitaría á inadmisión da solicitude. Sinala, en concreto, a referida sentenza:

“Ciertamente, el suministro de información pública, a quien ha ejercitado su derecho al acceso, puede comprender una cierta reelaboración, teniendo en cuenta los documentos o los datos existentes en el órgano administrativo. Ahora bien, este tipo de reelaboración básica o general, como es natural, no siempre integra, en cualquier caso, la causa de inadmisión prevista en el artículo 18.1.c) de la Ley 19/2013.

La acción previa de reelaboración, por tanto, en la medida que a su concurrencia se anuda una severa consecuencia como es la inadmisión a trámite de la correspondiente solicitud, precisa que tales datos y documentos tenga un carácter complejo, que puede deberse a varias causas, pero que, por lo que ahora importa, se trata de una documentación en la que su procedencia no se encuentra en su totalidad en el propio órgano al que se solicita, pues parte de tal información corresponde y se encuentra en la Casa Real, con el añadido de que parte de tal información se encuentra clasificada, según la Ley 9/1968, de 5 de abril, sobre Secretos Oficiales, modificada por Ley 48/1978. Además del extenso límite temporal de la información solicitada de los vuelos militares desde 1976.

De modo que e n el caso examinado, por muy restrictiva que sea la interpretación de la causa de inadmisión, como corresponde a este tipo de causas que impiden el acceso, se encuentra justificada por la concurrencia de la acción previa de reelaboración, pues se trata de volver a elaborar a partir de una información pública dispersa y diseminada, mediante una labor consistente en recabar, primero; ordenar y separar, después, lo que es información clasificada o no; sistematizar, y luego, en fin, divulgar tal información. Además, incluso la información del Ministerio de Defensa, teniendo en cuenta que la solicitud alcanza hasta el año 1976, se encuentra en diferentes soportes, tanto físicos como informáticos que precisan también de una previa reelaboración”.

De acordo co sinalado neste sentenza, é esixible que a acción previa de reelaboración presente unha certa complexidade.

E a posterior Sentenza do Tribunal Supremo do 25.3.2021, rec. 2578/2020, após de sinalar que no caso analizado na Sentenza do 3.3.2020, rec. 600/2018, antes citada,

“La Sala apreció [...] la necesidad de la acción previa de reelaboración de la información, y por tanto la concurrencia de la causa de inadmisión, debido a que la información no se encontraba en su totalidad en el órgano al que se solicita, sino que se trataba de información pública dispersa y diseminada, que debía ser objeto de diversas operaciones de recabarla de otros órganos, ordenarla, separar la información clasificada y sistematizarla, aparte de que se trataba de información en distintos soportes físicos e informáticos”,

estimou, en troques, que:

“En el caso al que se refiere este recurso de casación, no puede apreciarse la existencia de una acción previa de reelaboración, y menos de cierta complejidad, pues a diferencia del supuesto examinado en la sentencia que acabamos de citar, la información a la que se refiere la solicitud de acceso no se encuentra dispersa y diseminada, sino toda ella se encuentra unificada en el mismo departamento ministerial y en el mismo registro, que se identifica en la misma solicitud de acceso, el Registro de inspecciones de puentes de ferrocarril [...] El acceso a la información pública solicitado no requiere volver a elaborar la información que ya existe en el referido registro, pues dicha información se refiere a determinados extremos de los resultados de las inspecciones de puentes de ferrocarril, que son una parte de los recogidos en el modelo de comunicación de las inspecciones (fichas A1). Se trata, en definitiva, de una parte de la información sistematizada en el modelo o formulario establecido para recopilar la información de las inspecciones, que se incluye en el anexo de la citada Orden FOM/1951/2005 (ficha A1), que incluye apartados sobre tipo de inspección (básica, principal o especial), fecha de la inspección, identificación de la estructura, daños de la clase 1, evaluación global de evolución y resultado de la inspección [...]”.

Xunto ao anterior, e en relación coa carencia de medios técnicos e/ou persoais para extraer a información solicitada, como elemento determinante da reelaboración, se pronunciou a Sentenza da Audiencia Nacional do 7.10.2025, rec. 24/2024, conforme coa cal:

“La clave se encuentra en distinguir entre el tratamiento técnico o administrativo mínimo, necesario para localizar, compilar o extraer información ya existente, lo cual no justificaría la inadmisión, por un lado y, por otro, la elaboración ad hoc de informes, estadísticas o documentos nuevos, que no existen en el momento de la solicitud y además, en nuestro

caso, la diseminación de los expedientes en todas las dependencias regionales de la Agencia Tributaria, de modo que, en principio, consultar expedientes sancionadores ya existentes, aunque estén dispersos en varias dependencias, no necesariamente implica una acción de reelaboración. Ello no necesariamente implicaría una acción de reelaboración.

Ahora bien, la información solicitada por la parte actora -número de sanciones impuestas en 2019 por facturas falsas en diversas Delegaciones de la AEAT, con desglose de importes cobrados, incobrables y pendientes- exige una labor que excede claramente el derecho a información pública ya existente. La información requerida no está directamente accesible ni se encuentra parametrizada informáticamente ni disponible de forma directa en los sistemas informáticos de la AEAT. Su obtención requeriría identificar manualmente expedientes sancionadores dispersos en múltiples unidades administrativas, analizar cada uno para determinar si la infracción se refiere a facturación falsa, valorar el grado de falsedad y extraer los importes correspondientes. Esta tarea no se limita a localizar documentos existentes, sino que exige una actividad intelectual y técnica de análisis, clasificación y síntesis que constituye una auténtica elaboración de nueva información, no disponible en el momento de la solicitud.

En consecuencia, la petición incurre en el supuesto de inadmisión previsto en el artículo 18.1.c) LTyBG, al requerir una acción previa de reelaboración que no puede considerarse como un simple tratamiento o localización de datos”.

Se ben, o mesmo órgano xurisdiccional, na Sentenza do 21.1.2025, rec. 116/2023, advertiu que:

“A juicio de esta Sala, sobre la base de todos estos precedentes, se entiende que no debe identificarse el concepto de reelaboración con el de que sea necesario elaborar el documento ex novo en el que se incluya la información solicitada. La ley de transparencia no puede limitar sus efectos solo a los supuestos en que se deba entregar un documento o archivo previamente elaborado por la Administración para otros fines y que ya obre en sus archivos [...]”.

Do ata aquí exposto resulta que a conclusión sobre a concorrencia da causa de inadmisión referida á necesidade dunha acción previa de reelaboración esixe unha análise casuística e a súa apreciación debe ir acompañada dunha

motivación expresa, clara e suficiente, sobre a base e con referencia ás concretas circunstancias de cada caso.

Respecto da imposibilidade de apreciar a necesidade dunha acción previa de reelaboración, en ausencia da súa xustificación, tamén se pronunciou o Tribunal Superior de Xustiza de Galicia, por exemplo, na Sentenza do 23.9.2022, rec. 7048/2022, conforme coa cal:

“... La Administración motiva la inadmisión en el volumen de la documentación y en la necesidad de una acción previa de reelaboración. No lo explica. No relaciona ese volumen con los medios materiales y personales de que dispone (no dice que carece de los medios técnicos necesarios para obtener la información solicitada), ni aduce razones presupuestarias. No dice qué información se vería obligada a disociar o tratar, o qué proceso específico de trabajo le exigiría suministrar la información solicitada o qué actividad previa tendría que llevar a cabo. No dice que no puede obtener la información solicitada mediante un tratamiento informatizado de uso corriente o que el formato de la petición no existe. No dice, en fin, en todo caso no lo explica, que ha de volver a elaborar la información.

Quien invoca la causa de inadmisión no justifica de manera clara y suficiente (de ninguna manera) que resulta necesaria esa reelaboración de la información, en los términos de la jurisprudencia de aplicación.

La apreciación de la concurrencia de causa de inadmisión de la solicitud de acceso a la información no resulta conforme a derecho”.

Trasladando as anteriores consideracións a este caso, no suposto que agora nos ocupa estímase que a necesidade dunha acción previa de reelaboración non foi xustificada pola Universidade da Coruña nos termos esixidos pola xurisprudencia e polo CTBG. Así, a xustificación recollida nos parágrafos do informe remitido a esta Comisión, e transcritos máis arriba, non pode cualificarse de clara e suficiente pois, ademais de vir referida, de modo conxunto, a toda a información solicitada (sen diferenciar segundo o tipo de información pedida), formúlase en

termos xenéricos, sen achegar os elementos concretos necesarios para apreciar a existencia desta causa de inadmisión.

Polo tanto, ante a ausencia dunha suficiente motivación da necesidade dunha acción previa de reelaboración, procede estimar a reclamación presentada.

Sexto. Alcance da estimación da reclamación

Como se indicou nos fundamentos que preceden, a estimación da reclamación presentada trae causa da insuficiente motivación da concorrencia da causa de inadmisión da solicitude á que a Universidade da Coruña apunta no informe que remitiu a esta Comisión.

Agora ben, esta estimación non pode comportar, sen máis, o recoñecemento do dereito de acceso por parte do interesado pois, a xuízo desta Comisión, non pode desbotarse a eventual necesidade dun labor de reelaboración previo para subministrar, aló menos, algunha da información solicitada polo reclamante.

Así as cousas, a estimación da reclamación obriga a retrotraer o procedemento co fin de que pola Universidade da Coruña se dite resolución expresa na que se analice, unha a unha, a diversa información que solicita o reclamante, co fin de determinar, respecto de cada unha dela, se procede recoñecer o dereito ao acceso ou ben se cabe apreciar a concorrencia da causa de inadmisión establecida no artigo 18.1.c) da LTAIP. Neste último caso, a apreciación da concorrencia da dita causa de inadmisión impón a esixencia de xustificar a necesidade dunha acción previa reelaboración nos termos esixidos pola xurisprudencia e o CTBG antes expostas, de forma detallada e concreta, e con referencia expresa a parámetros ou elementos obxectivos.

A resolución que finalmente se dite deberá formalizarse co ofrecemento de todas as garantías propias do procedemento de acceso á información pública, entre as

que se atopa a interposición, con carácter potestativo, dunha reclamación ante esta Comisión.

Con base nos feitos e fundamentos xurídicos anteriormente expresados, a Comisión da Transparencia, por unanimidade dos seus membros,

A C O R D A

Primeiro: Estimar a reclamación presentada o 14.4.2026 por
... contra a desestimación, por silencio administrativo, da súa solicitude de acceso á información pública presentada o 10.3.2026 ante a Universidade da Coruña,.

Segundo: Ordenar a retroacción das actuacións co fin que pola Universidade da Coruña se dite resolución nos termos indicados no corpo desta resolución, respectando as previsións contidas nos artigos 14 e ss. da LTAIP, e no artigo 22 da mesma lei no que atinxe á formalización do acceso.

Terceiro: Instar á Universidade da Coruña co fin de que, unha vez ditada a pertinente resolución, remita a esta Comisión da Transparencia unha copia da resolución notificada á persoa reclamante.

Contra esta resolución que pon fin á vía administrativa unicamente cabe, en caso de desconformidade, interpoñer recurso contencioso-administrativo no prazo de dous meses, contados dende o día seguinte ao da notificación desta resolución, ante a Sala do Contencioso Administrativo do Tribunal Superior de Xustiza de Galicia, de conformidade co previsto no artigo 10 da Lei 29/1998, do 13 de xullo, reguladora da xurisdición contencioso-administrativa.

Santiago de Compostela, na data da sinatura.

Andrés Lago Louro

Presidente da Comisión da Transparencia.